

Monique van de Bosch ook met tennis naar wereldtop

In 1984 zette Monique van de Bosch een kroon op haar carrière als rolstoel-tafeltennisster door in het Engelse Stoke Mandeville beslag te leggen op het Olympisch kampioenschap. Inmiddels heeft zij de tafeltennis sport waarvoor gezegd en heeft zij deze sport verruimd voor lawntennis. En met succes. Nauwelijks drie jaar beoefent zij deze sport en inmiddels heeft zij al twee keer een wereldtitel behaald in het damesdubbelspel. Ook in het enkelspel timent zij geducht aan de weg en insiders slaan haar kansen om de absolute wereldtop te bereiken hoog aan. Daarvoor is veel trainingsarbeid nodig. Zo is zij iedere vrijdag te vinden in tennishal De Bremhorst, waar onder leiding van Peter Seegers een paar uur flink wordt afgezien.

'In tafeltennis had ik niet zo veel zin meer, althans niet om zo veel te trainen als nodig is om aan de top te blijven. Via Peter heb ik kennis gemaakt met rolstoeltennis en dat vond ik meteen erg leuk. Beide sporten beoefenen ging niet meer vanwege tijdgebrek. Toen is mijn keuze op tennis gevallen en ik moet zeggen, dat ik deze sport met veel plezier doe. Overigens vroeger heb ik ook al een paar jaar getennist', zo licht Monique haar overstap toe. Dat zij er plezier in heeft blijkt wel uit het feit, dat zij momenteel, als het enigszins kan, vier keer per week traint.

Toevallig

Peter Seegers, gediplomeerd tennisselaar en manager van tennishal De Bremhorst, is min of meer toevallig met rolstoeltennis in aanraking gekomen.

'Je bent geïnteresseerd in je vak dus houd je de literatuur bij. Een paar jaar terug kreeg ik een boekje in handen over rolstoeltennis, geschreven door een Amerikaanse tennissleraar, die op latere leeftijd in een rolstoel terecht is gekomen. Dat is misschien wel iets voor Monique, dacht ik toen, en zo is het balletje aan het rollen gegaan. Drie jaar geleden zijn wij hier in De Bremhorst met de trainingen gestart en ik moet zeggen, dat zij snel vooruit is gegaan. Wij waren nog maar nauwelijks drie maanden bezig, toen zij op een groot internationaal toernooi in Geldermalsen tweede werd achter Chantal van Dierendonck, de toenmalige en ook huidige wereldkampioene. Dit tot verbazing van velen, want wie had toen gehoord van Monique van de Bosch als tennissster? Die prestatie werkte natuurlijk erg stimule-

rend en zo zijn wij verder gegaan. Voor mij was en is het ook een uitdaging, want rolstoeltennis staat nog in de kinderschoenen. Dus is het een kwestie van experimenteren om de beste resultaten te bereiken.' Peter vertelt, dat hij ook wel eens in een rolstoel gaat zitten om zich beter in deze sport te kunnen inleven. 'Dat valt niet mee, want je ligt zo op de grond, als je niet uitkijkt. Je moet in deze sport de rolstoel werkelijk perfect beheersen'.

Op het gebied van rolstoelen is Monique inmiddels een expert. Zij werkt voor het bedrijf Amigo BV uit Alphen aan de Rijn, een importeur van rolstoelen. Zij zit in de verkoop en dat betekent veel reizen, naar klanten, beurzen, demonstraties, om de producten van haar baas aan de man of vrouw te brengen. 'Heel fijn werk, dat goed aansluit bij mijn MEAO-opleiding', aldus Monique. 'Ook omdat ik her en der in het land zit schiet er veel tijd in en moet ik wel eens passen en meten om toch aan mijn trainingsuren te komen. Gelukkig is mijn werkgever nogal sportminded: ik krijg vrij voor toernooien en ik krijg ook financiële steun. Dat is wel nodig, want het is toch een vrij dure sport. Daarom ben ik ook erg blij met de medewerking van Peter Seegers en De Bremhorst, waar ik iedere vrijdag enkele uren met Peter kan trainen'.

Werken

Tijdens die trainingen wordt er flink gewerkt. Niet alleen de slagtechniek moet goed zijn, ook het manoeuvreren met de rolstoel vergt 'en kracht' en techniek. Want ook al zijn de regels voor het rolstoeltennis dan in zoverre aangepast, dat de bal twee keer mag stuiten, voordat hij moet worden teruggeslagen, het vergt veel inspanning om op tijd bij de bal te zijn. Al deze facetten worden tijdens zo'n training doorgenomen en dat betekent, dat het werken geblazen is. Bij de conditie- en behendigheidstraining is de stopwatch een belangrijk instrument. 'Maar bij alles wat je doet moet je de techniek in de gaten houden', zo verklaart Peter Seegers, 'want dat is de basis voor alles. Ook pure kracht alleen is niet voldoende, ook de snelheid is van groot belang'.

Prestaties

Nauwelijks drie jaar bezig met rolstoeltennis heeft Monique al verschillende goede prestaties geleverd. Bij het dubbelspel is zij zelfs al twee keer wereldkampioene geworden, in 1986 en 1987, en dat samen met Chantal van Dierendonck. Overigens heeft zij deze wereldkampioene, die voordat zij in een rolstoel terecht kwam, al als B-tennispeelster te boek stond, al een paar keer verslagen. Onder andere dit jaar tijdens de Open Australische kampioenschappen. 'Monique is een potentiële wereldkampioene', zegt Peter Seegers beslist. 'Hier in Nederland zitten drie dames bij de beste tien van de wereld en dat betekent, dat er in principe voldoende tegenstand is. Het is erg belangrijk, dat zij tegen sterke rolstoelers speelt'. Die mogelijkheid bestaat tegenwoordig in Zoetermeer, vlak bij haar huidige woonplaats Alphen aan de Rijn.

Toekomst

De komende maanden neemt Monique aan verschillende internationale toernooien deel, in Frankrijk, Duitsland en Israël, later Amerika en de mogelijkheid bestaat, dat zij van daaruit rechtstreeks kan doorreizen naar Seoul, waar rolstoeltennis misschien als demonstratiesport wordt gespeeld. Als dat het geval is, dan zit het er in, dat deze sport sport over vier jaar officieel op het programma staat bij de Olympische Spelen. Wellicht, dat zij er dan in slaagt om ook in deze sport beslag te leggen op de Olympische titel, hetgeen een unieke prestatie zou zijn.

Monique van de Bosch in actie tijdens de training in tennishal De Bremhorst